

РЕШЕНИЕ

№ 515

гр. София, 23.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ в публично заседание на
шести юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ИВАН АЛ. СТОИЛОВ**

при участието на секретаря Стефани М. Матова
като разгледа докладваното от **ИВАН АЛ. СТОИЛОВ** Административно
наказателно дело № 20211110206712 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 3685/2020/06.04.2021г., издадено от с.д. началник на отдел „Митническо
разузнаване и разследване (МРР) Югозападна“ при Главна дирекция МРР към ЦМУ на
Агенция „Митници“ (АМ),

на СТ. ХР. Т., ЕГН *****,

за това, че на 13.03.2020г., в гр.София, на ул.Ген.Михаил Савов, срещу бл.219,
жк.Люлин, като продава на **** акцизни стоки – общо 40 (четиридесет) литра етилов
алкохол в 8 (осем) броя пластмасови туби, с вместимост от по 5(пет) литра всяка, с обемно
съдържание на алкохол, както следва: 37,3% vol при 20 градуса С; 43,0% vol при 20 градуса
С; 43,1% vol при 20 градуса С; 43,0% vol при 20 градуса С; 37,1% vol при 20 градуса С;
37,3% vol при 20 градуса С; 37,3% vol при 20 градуса С и 43,2% vol при 20 градуса С, без
данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен
административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен
носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ
плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, виновно е осъществил състава на
чл.126 ал.1 от ЗАДС, поради което му е наложено следното административно наказание:

1. Глоба в размер на 1000 (хиляда) лева, на осн.чл.126, ал.1, т.1 от ЗАДС;
2. ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА на общо 40 (четиридесет) литра етилов
алкохол в 8 (осем) броя пластмасови туби, с вместимост от по 5(пет) литра всяка, с
обемно съдържание на алкохол, както следва: 37,3% vol при 20 градуса С; 43,0% vol
при 20 градуса С; 43,1% vol при 20 градуса С; 43,0% vol при 20 градуса С; 37,1% vol

при 20 градуса С; 37,3% vol при 20 градуса С; 37,3% vol при 20 градуса С и 43,2% vol при 20 градуса С, приети с Приемо-предавателен протокол № 20ССР00197/21.10.2020г. в склад за съхранение на задържани, отнети и изоставени в полза на държавата стоки при ТУ на ТД Югозападна – склад Суходол, като предмет на нарушение на чл.126, ал.1 от ЗАДС, на сн.чл.124, ал.1 от ЗАДС.

Постановлението е обжалвано в срок от СТ. ХР. Т., чрез процесуален представител, който в подадената жалба моли НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в с.з. се изтъква, че НП било издадено след изтичане на сроковете по чл.34, ал.2 от ЗАНН, тъй като процедурата по налагане на административно наказание била започнала с получаване на постановление за прекратяване на наказателно производство, водено в 09 РУ-СДВР, което се случило на 29.07.2020г. В тази връзка, съставеният акт целял да санира пропуснатите срокове, които били 6 месеца от получаване на постановлението за прекратяване. Най-крайният срок за издаване на НП бил 29.01.2021г., поради което само на това основание то следвало да бъде отменено. По отношение на отразеното като нарушение на чл.126 от ЗАДС, се твърди, че сочената за нарушена материално правна разпоредба не можела да бъде приложена по отношение на жалбоподателя, тъй като целта на разпоредбата била да обезпечи съставянето на документация, която да удостоверява изпълнението на изискванията по начисляване, плащане или обезпечаване на акциза. Задължени да водят документация в тази разпоредба били само регистрираните по ЗАДС лица, изчерпателно посочени в чл. 43, ал. 1 от ЗАДС. Съответно, чл. 44 от ЗАДС определял кой може да плаща акциз като съставя редовно документи и това отново били само регистрираните лица. Санкциите в посочената разпоредба имали за субект лица, които макар и редовно регистрирани по закона като складодържатели, не изпълнявали задължението си да съставят редовно документи, които удостоверяват начисляването, плащането и обезпечаването на акциза, а не да санкционират тези, които не били регистрирани като производители или складодържатели. Лице, което не било регистрирано като производител или складодържател не можело да произвежда и държи стоки на склад и не можело да носи отговорност по чл.126 от ЗАДС, тъй като не притежавало възможност да разполага с посочените документи, поради което нямало качеството на субект, годен да осъществи някои от съставите. Според жалбоподателя, в случая било налице нарушение по чл.123а от ЗАДС, тъй като адресат на такава санкция можело да бъде нерегистрирано лице, какъвто се явявал жалбоподателя. По този начин бил нарушен материалния закон и следвало НП да бъде отменено. В АУАН и НП били изброени всички хипотези в т.1 на чл.126, ал.1, без да е посочено какъв точно документ не е притежавал жалбоподателя или не е издал. Оспорва се и идентичността на инкриминираното количество алкохол с това, което е било като съдържание по пр.пр. № 29252/2020г. Полученото и изследваното от АМ количество не съвпадало с това по полицейската преписка. В НП били посочени градуси на съдържащия се алкохол в съдовете, които коренно се различавали от тези изследвани от АМ. Съдовете не са били запечатени по съответния ред, като такова възражение било направено при вземането на пробите. В АМ били получени незапечатани туби, с неустановено количество и съдържание, същото не

било изследвано и това било видно от множеството разминавания в протоколите и писмото на наказващия орган, отправено към актосъставителя, който именно бил установил въпросното разминаване на количеството. Заявеното в с.з., че е имало печат, не било вярно, тъй като, видно от протокола от 09 РУ, въпросните печати били силиконови с бял прозрачен цвят, което се разминавало със заявеното от актосъставителя. Етикетите били поставени по начин, който не препятствал отварянето на съдовете. С жалбата се претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Административно наказващият орган, редовно призван, изпраща представител, който моли атакуваното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Били спазени сроковете, както за издаване на АУАН, така и на НП. С издаването на АУАН, АНО целял ненакърняване правото на защита на нарушителя. От прокурорското постановление не можело да се направи обоснован извод относно нарушението по чл. 126 от ЗАДС, касаещо държане или продажба на акцизни стоки без документи, поради което АНО изцяло се съобразил с разпоредбите на ЗАНН, съставяйки АУАН срещу нарушителя, така че същият да е запознат с неговото деяние и да може да предприеме необходимите действия за защита. Изложените от процесуалния представител на жалбоподателя твърдения относно липсата на обективен и субективен елемент били несъстоятелни, тъй като в текста на разпоредбата било посочено, че всяко лице като краен платец на акциза следвало да разполага с данъчен документ. Категорично се споделяло от съдебната практика, че не било необходимо лицето да е регистрирано по ЗАДС, за да разполага с такъв документ. Законът правил разлика между издаване и държане на съответния документ, с който се удостоверявал платен акциз. В Наредба № 3/18.04.2006г. за вземането проби и анализ никъде не било споменато изискването за количество на измерване на алкохол, а приложените по преписката протоколи - 11 на брой установявали как била протекла процедурата, в чие присъствие били взети проби и как са се разпределили пробите, съгласно изискванията на наредбата. Не съществувал ред за запечатване на бутилките с восъчен печат. Същите били обозначени с етикети, а точното количество било установено с приемо-предавателен протокол № 197, с който същите били приети в АМ. Нямаło разминаване в количеството, посочено в този протокол и в НП. Съгласно разпоредбата на споменатата наредба за вземането на проби, пробите се вземали в Централна митническа лаборатория или в лаборатория на АМ в страната за целите на контрол на акцизните стоки. Установеното нарушение налагало пробите да бъдат взети в митническите лаборатории и резултатите били отразени точно в приложените експертизи по делото. Моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата. Жалбата е подадена в срок и е допустима.
- 2.. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването на АУАН и НП по ЗАНН. Аргументите на въззивната

инстанция са следните:

Видно от текста на обжалваното НП, същото е издадено по повод писмо с рег.№ 32-220634/29.07.2020г. на ТД Югозападна, АМ, с което е получено постановление на СРП от 15.07.2020г. за прекратяване на наказателно производство по ДП № 15039/20г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр.пр.№ 29252/20г. по описа на СРП. Видно от текста на приложеното по преписката прокурорско постановление, ДП е било образувано и водено за престъпление по чл.234, ал.1 от НК, извършено на 13.03.2020г. в гр.София. Според СРП, липсват данни за извършено престъпление от общ характер, тъй като липсвал един от обективните елементи на чл.234, ал.1 от НК – случаят да не е маловажен. Това било така, доколкото се касаело за акцизни стоки без бандерол, чиято легова равностойност била в размер на 460 лева, от който стойността на акциза се равнявала на 250,60 лева. С оглед на това, СРП е прекратила наказателното производство на основание чл.243, ал.1, т.1, вр.чл.24, ал.1, т.1 от НПК и изпратила материалите по преписката на АМ за реализиране на административно-наказателно производство, ведно с ВД – 11 бр.пластмасови туби, подробно описани.

При тези данни, очевидно е, че процесното административно-наказателно производство е било образувано по реда на чл.36, ал.2 от ЗАНН („Без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган“). В този смисъл, АНО е следвало да пристъпи към издаване на НП в едномесечния срок по чл.52, ал.1 от ЗАНН, но не по-късно от шестмесечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, считано от датата на получаване на прокурорската преписка. В тези срокове АНО е следвало или да издаде НП или с мотивирана резолюция по чл.54 от ЗАНН да прекрати производството, образувано по прокурорската преписка. АНО е имал възможност да извърши собствено разследване, на основание чл.52, ал.4 от ЗАНН, но само ако са били налице спорни обстоятелства.

В настоящия случай АНО е подходил по „хибриден“ начин, с който недопустимо е смесил общото административно-наказателно производство с особеното производство по чл.36, ал.2 от ЗАНН. Вместо да пристъпи към издаване на НП въз основа на прокурорското постановление, АНО е разпоредил провеждането на общо административно-наказателно производство с издаването на АУАН. Вярно е, че доколкото АНО е в правото си да издаде или да не издаде НП, той може да разпореди и провеждането на общо административно-наказателно производство с издаването на АУАН. В такъв случай обаче актосъставителят трябва да проведе собствено независимо разследване, при което независимо и лично да изясни наличието на всички съставомерни обстоятелства по чл.126, ал.1 от ЗАДС („На лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се налага:...“). Сред тези съставомерни обстоятелства е и изпълнителното деяние под формата на предлагане, продаване или превозване на акцизни стоки без данъчен документ. Същевременно, актосъставителят е обвързан и със задължението си по чл.40, ал.1 от ЗАНН, да състави АУАН в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението.

Съпоставено с горните му задължения, актосъставителят е съставил АУАН, в който безкритично е изложил фактическата обстановка, установена с постановлението на СРП, включваща и вмененото на жалбоподателя изпълнително деяние по продаване на акцизни стоки без данъчен документ. След това е описал в АУАН собствените констатации във връзка с независимо лабораторно изследване на предадените от 09 РУ-СДВР иззети акцизни стоки. Тоест, за изясняване на половината от съставомерните по чл.126, ал.1 от ЗАДС

обстоятелства (изпълнителното деяние), актосъставителят е ползвал наготово констатациите на постановлението на СРП от 15.07.2020г., а за останалите (видът, количеството и стойността на акцизните стоки) е извършил повторно разследване, игнорирайки същите констатации в постановлението на СРП. При това, актосъставителят не е изпълнил задълженията си по чл.34, ал.1 от ЗАНН, като не е ползвал нито един от общо четиримата свидетели – очевидци на изпълнителното деяние, изрично посочени в постановлението на СРП (Владимир Киров, Радослав Русев, Виктор Петков и Венцислав Младенов), без да са изтъкнати каквито и да е обективни трудности по тяхното призоваване. Вместо това, същият е ползвал двама свидетели само по съставяне и връчване на АУАН (потвърдено в с.з. от св.Иванов), без да са налице предпоставките на чл.40, ал.3 от ЗАНН.

Не стават ясни и кои са спорните обстоятелства в постановлението на СРП, което да е наложило да не се кредитират данните от изготвените в рамките на ДП оценителна и физико-химическа експертиза, а да се извърши повторно лабораторно изследване на предадените от 09 РУ-КСДВР веществени доказателства.

Отделно от горното, налице е противоречие между АУАН и НП относно количеството етилов алкохол – предмет на нарушението. В АУАН се твърди, че е около 40 литра, а в НП – общо 40 литра. Подобно разминаване не може да се оприличи на отстранима от АНО нередовност по смисъла на чл.53, ал.2 от ЗАНН, доколкото не е плод на очевидна техническа грешка, а е резултат от съвсем различна оценъчна дейност, осъществена от страна на актосъставителя и АНО. Уточнението, направено от АНО в НП, не отстранява отрицателните за правото на защита последици, а именно неяснотата и различието между АУАН и НП относно точното количество етилов алкохол, което е пречило възможността на жалбоподателя да упражни правото си на защита по чл.44, ал.3 от ЗАНН.

3. Относно приложението на материалния закон.

Горепосочените съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, самостоятелно и в своята съвкупност, са напълно достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП, поради изначално и неотстранимо нарушаване правото на защита. От една страна, АНО не е пристъпил към процедура по чл.36, ал.2 от ЗАНН, въпреки наличните основания за това. От друга, актосъставителят е провел разследване по общите правила на административно-наказателното производство (с издаване на АУАН), но прилагайки недопустим смесен подход с ползване наготово на констатации от прокурорската постановка на СРП и провеждане на собствено лабораторно изследване. При тези си действия актосъставителят грубо е нарушил разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН, като е лишил жалбоподателя от възможността да разбере доказателствата и конкретните свидетели, въз основа на които се крепи вмененото му административно нарушение.

Въпреки че посочените процесуални нарушения са достатъчно основание за отмяна на НП, съдът следва да добави и допълнителни съображения по същество, свързани с недоказаност по един безспорен и несъмнен начин на вмененото административно нарушение.

На първо място, налице е съществено разминаване между установените с постановлението на СРП съставомерни факти относно показателите на открития етилов алкохол и резултатите от проведеното независимо лабораторно изследване, цитирани в атакуваното НП. Следва да се има предвид, че прокурорското постановление е влязло в сила, поради което констатираните в него обстоятелства се ползват със сила на присъдено

нещо. В случая в постановлението на СРП е посочено, че в 8 от пластмасовите туби е намерен етанол със съдържание на обема съответно (по поредност на описаните ВД): 38,3%, 38,8%, 40,0%, 39,2%, 44,9%, 44,9%, 44,6% и 44,3%. В НП обаче са посочени съвсем различни стойности: 37,3%, 43,0%, 43,1%, 43,0%, 37,1%, 37,3%, 37,3% и 43,2%. Различия има и в стойностите на дължимия акциз – 250,60 лева, според изложеното в постановлението на СРП и 176,74 лева според НП. След като административно-наказателното производство принципно е било иницирано по реда на чл.36, ал.2 от ЗАНН, допустимо е ползването в това производство на доказателства, събрани по реда на НПК, в рамките на проведеното ДП (така както актосъставителят безкритично и наготово е приел фактите от показанията на Владимир Киров, дадени пред съдия). Условието е да няма разминаване между установените в наказателното производство обстоятелства и вменените впоследствие на жалбоподателя от АНО. Точно такова разминаване е допуснал АНО относно характеристиките на етанола в осемте пластмасови туби, в сравнение с фактите от влезлия в сила прокурорски акт. Подобно разминаване освен че нарушава правото на защита, разколебава и достоверността на част от съставомерните обстоятелства.

На следващо място, макар вземането на проби за лабораторно изследване от осемте броя пластмасови туби да е било осъществено, съобразно изискванията на чл.6 и чл.10 от [Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки](#) (Наредбата), липсват категорични доказателства (съобразно и установеното разминаване между съдържанието на етанола в прокурорското постановление) за идентичност между предадените от 09 РУ-СДВР ВД и изследваните в АМ. В правомощията си по Наредбата, представител на жалбоподателя е направил възражения в седем от общо осемте протокола за вземане на проба, че обектите са неидентифицирани, с разкъсани пликове, разпечатани и с отворени капачки. Липсва произнасяне от актосъставителя по тези възражения, както липсва и огледен протокол с фотоалбум, който да фиксира действителното състояние на ВД. Прави впечатление изявлението на актосъставителя Налбантов в с.з., че пластмасовите туби били запечатани с червен восъчен печат, докато видно от постановлението на СРП, всичките пластмасови съдове са предадени от 09 РУ-СДВР със силиконов печат, който обективно не може да бъде нито восъчен, нито червен на цвят. За разминаване в количеството пък свидетелства и писмо с рег.№ 32-78259/05.03.2021г. на АМ, в което се обръща внимание на актосъставителя точно по този въпрос. Поради тези причини, остава неизяснена по един безспорен начин идентичността между предадените от 09 РУ-СДВР пластмасови туби и наличния тях алкохол с конкретно процентно съдържание, от една страна, и изследваното и установено в АМ, от друга, което в съвкупност с липсата на свидетели по акта, които да са възприели непосредствено продажбата от страна на жалбоподателя на акцизни стоки, води до извод за недоказаност на вменените на жалбоподателя обстоятелства.

На предпоследно място, настоящият съдебен състав счита, че [чл.126, ал.1 от ЗАДС](#) обезпечава съставянето на редовна документация, която да удостоверява начисляването, плащането и обезпечаване на акциза, като задължени да водят и съответно да разполагат с

такива документация са само регистрирани по ЗАДС лица, изчерпателно посочени в чл.43, ал.1 от ЗАДС. Задължението за плащане на акциз от нерегистрирано лице е уредено в [чл.123, ал.1 от ЗАДС](#), но посочената норма не е приложима в случая, тъй като тя не касае документацията относно начисляването и плащането на акциза, а самото плащане на същия. Това, че законодателната идея е да се санкционират по [чл.126 от ЗАДС](#) само лица, които са редовно регистрирани по закона, се потвърждава и при съпоставка с чл.123, ал.1 от ЗАДС, съгласно който всяко физическо лице може да е задължено за плащането на акциза, но не и за съставянето на документи, които да установяват такова плащане. Именно прилагателното „физическо“, употребено единствено в чл.123, ал.1 от ЗАДС, отличава нерегистрираното лице от субекта по чл.126, ал.1 от ЗАДС, който е от лицата, изчерпателно посочени в чл.43, ал.1 от ЗАДС. Когато нерегистрирано лице е задължено за плащането на акциз, същият се събира в двоен размер на основание [чл.123, ал.1 от ЗАДС](#), без да се съставят предвидените иначе документи по ЗАДС за начисляването и плащането на акциза. Разпоредбата на чл.126, ал.1 от ЗАДС има свършено различна цел и обхват — да защитава обществените отношения във връзка с правилното документиране на начисляването, плащането и обезпечаването на акциза, от страна само на задължените по ЗАДС лица, доколкото само те принципно биха могли да съставят редовни документи и да разполагат с тях.

На последно място, видно от писмо рег.№32-89557/18.03.2021г., на основание чл.31, ал.1, т.5 от ЗАДС, акцизната ставка за етилов алкохол е приета за 1100 лева за 1 хектолитър чист алкохол, като в случая определяемият дължим акциз към 13.03.202г. е бил в размер на 176,74 лева. По делото въобще не е изследван въпроса дали алкохолът е бил произведен в специализиран малък обект за дестилиране (съобразно дефиницията за „специализиран малък обект за дестилиране“ в чл.4, т.8 от ЗАДС), макар данните от ДП да сочат за подобна хипотеза. Ако алкохолът е бил изварен в специализиран малък обект за дестилиране, размерът на акциза и на наложената глоба би следвало да бъде определен по ставката в [чл.31, т.6 от ЗАДС](#)- 550 лв. за 1 хектолитър чист алкохол, а това би довело до различни съставомерни констатации.

Доколкото не е доказано нарушение на чл.126, ал.1 от ЗАДС, липсва причинно-следствена връзка за приложение и на санкционната разпоредба на чл.124, ал.1 от ЗАДС, поради което НП следва да бъде отменено изцяло.

Предвид отмяната на атакуваното НП, искането на процесуалния представител на жалбоподателя, депозирано в жалбата, за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение е основателно по аргумент на чл.63 ал.3 от ЗАНН. Видно от приложения договор за правна защита и съдействие, на адв. М от САК е заплатен хонорар в размер на 800 лева. Посочената сума обаче се явява прекомерна. Съобразно разпоредбата на чл.18 ал.2, вр.чл.7 ал.2 т.1 от [Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#), в полза на жалбоподателят следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, платими от Агенция „Митници”.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло НП № 3685/2020/06.04.2021г., издадено от с.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване (МРР) Югозападна“ при Главна дирекция МРР към ЦМУ на Агенция „Митници“ (АМ), на СТ. ХР. Т..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН, да заплати на СТ. ХР. Т. направените от последния разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____